

21. neděle v mezidobí

24. srpen 2014

číslo 34.

ročník IX.

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černetín a Bělotín

Nakloň, Hospodine, svůj sluch a vyslyš mě, pomoz svému služebníku, který v tebe doufá. Ty jsi můj Bůh, smiluj se nade mnou, Pane, neboť stále k tobě volám. (Žl 86,1-3)

1. čtení: Iz 22,19-23 2. čtení: Řím 11,33-36 Ev.: Mt 16,13-20

**Žalm 138 Hospodine, tvá dobrota trvá navěky,
dílo svých rukou neopouští!**

Tři období duchovního života (část 3.)

OBDOBÍ SJEDNOCENÍ

Jak žijí dokonalé duše po tomto očistění, které bylo jejich třetím obrácením? Poznávají Boha téměř zkušenostním a nepřetržitým poznáním. Nejen při modlitbě a při bohoslužbách, ale i v každodenní práci nezapomínají na Boží přítomnost. Sobecký začátečník myslel jen na sebe a soustřeďoval všechno okolo sebe. Dokonalý ustavičně myslí na Boha, na jeho slávu, na spásu duší, na to je soustředěná celá jeho mysl. V polotmě víry kontemplují Boží dobrotu samu v sobě, asi tak, jako my se stále díváme na rozptýlené světlo kolem sebe, které shora osvětluje celý vesmír. Podle názvosloví Dionýsa, které převzal i svatý Tomáš Akvinský, pohyb této kontemplace není přímý ani spirálovitý, ale kruhovitý, podobný letu orla, který když se vznese do výšky, několikrát opisuje jeden a týž kruh, a zkoumaje obzor, nehybně se vznáší ve vzduchu. Tato velmi jednoduchá kontemplace

odstraňuje všechny přirozené nedokonalosti, nevědomou sobeckost a nestálost usebrání.

Dokonalí nepoznávají sami sebe v sobě, ale v Bohu, který je jejich počátkem i cílem. Svůj život porovnávají s tím, co je o nich napsáno v knize života. Vidí nekonečnou propast, která je odděluje od Stvořitele, proto jsou pokorní. Tato téměř zkušenostní kontemplace Boha je účinkem daru moudrosti a pro svou jednoduchost může trvat stále: při rozumové práci, v rozhovorech s lidmi i při fyzické práci. A tuto kontemplaci vylučuje poznávání Boha v podobenstvích nebo i v tajemstvích Krista.

Jako sobec myslí vždy jen na sebe a miluje sebe samého, tak dokonalý myslí téměř vždy na Boha, miluje ho stále, a to nejen tak, že se chrání hříchu nebo že si osvojuje ctnostný život Krista Pána, ale srůstá s ním, raduje se z něho, a jak píše svatý Pavel, touží zemřít a být s Kristem. Je to čisté milování Boha a duší v Bohu; je to vystupňovaná apoštolská horlivost, ale pokorná, trpělivá a milá. Miluje Boha nejen „z celého srdce, z celé duše a celou svou silou“, ale už i „celou svou myslí“, neboť vyšší část duše dokonalého je ustálená, pevná. Je to člověk zcela prodchnutý nadpřirozeným duchem, který se stal skutečně „klanícím se v duchu a pravdě“. Takovéto duše si zachovávají pokoj i v nejtrapnějších a v nejnepředvídatelnějších okolnostech, a tento pokoj umí zprostředkovat těm nejztrápenějším. Proto svatý Augustin učí, že blahoslavenství tvůrců pokoje odpovídá daru moudrosti, která s láskou vládne v duších. Vynikajícím vzorem tohoto života po svatém lidství Kristově je Panna Maria.

Shrnutí

Myslím, že tímto je dostatečně odůvodněné tradiční rozdělení duchovního života na tři období, a to tak, jak mu rozuměl svatý Tomáš Akvinský, svatá Kateřina Sienská, Tauler a svatý Jan od Kříže. Přejít z jednoho období do druhého velmi logicky odůvodňuje potřeba očišťování, která nebývá stejná u všech duší. Není to mechanické postupné hromadění vymyšlených období, ale životní vývoj, v němž má každá etapa svůj důvod. Někteří to nechápou, neboť neznají dobře chyby začátečníků, ani velkodušných, ani pokročilých; nemohou tedy vědět, že by mělo přijít druhé nebo i třetí obrácení. Zapomínají i na to, že všechna očišťování nebývají prožívaná se stejnou velkodušností, proto též nepřivedou všechny na stejný stupeň života osvěcujícího nebo života sjednocení. Kdo nechápe dobře potřebu těchto očišťování, nikdy nebude mít správnou představu o začátečnících a pokročilých v duchovním životě. Vždyť sám svatý Pavel (Kol 3, 9-10.14) zdůrazňuje potřebu nového obrácení, když píše: „Neobelhávejte jeden druhého. Svlečte ze sebe člověka starého s jeho počínáním a oblečte člověka nového, který se obnovuje k správnému poznání, aby se podobal svému Stvořiteli... A nadto nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalosti.“

(Reginald Garrigou-Lagrange OP)

M R A K a D U N A

Jeden velmi mladý mrak (je přece známo, že život mraků je krátký a stále v pohybu) se vydal na svou první cestu po obloze v doprovodu stáda načechráných mráčků roztodivných tvarů.

Když mýjely ohromnou saharskou poušť, ty zkušenější mraky ho povzbuzovaly: „Poběž! Přidej! Jestli se zastavíš, je s tebou konec.“

Mrak byl však zvědavý jako všichni mladí a pomaloučku klesal dolů, pryč od mračného stáda, podobně, jako by na pastvě opouštěl stádo bizonů.

„Co děláš? Pohni se!“ hučel za ním vítr.

Ale mráček uviděl duny zlatého písku a to byl úchvatný pohled. Duny mu připadaly jako zlato, se kterým si pohrává vítr. Nevšimal si toho, že se sám zmenšuje.

Jedna z dun se na něj usmála: „Ahoj,“ řekla mu. Byla to duna velmi půvabná, právě stvořená větrem, který si pohrával s její zlatavou kšticí.

„Ahoj, jmenuju se Olda,“ představil se mrak.

„Já Týna,“ odpověděla ta duna.

„Jak si žiješ tady dole?“

„Oó...slunce a vítr. Je trochu vedro, ale dá se to vydržet. A co ty?“

„Slunce a vítr...velké cesty po obloze.“

„Můj život je tak krátký. Jestli se vrátí velký vítr, asi zmizím.“

„Mrzí tě to?“

„Trochu. Zdá se mi, že nejsem k ničemu.“ „Já se taky brzy změním v dešť a spadnu. Tak to musí být.“

Duna chvíli váhala a pak řekla: „Víš, že my nazýváme dešť rájem?“

„Nevěděl jsem, že jsem tak důležitý,“ smál se mrak.

„Slyšela jsem vyprávět od starých dun, jak je dešť krásný. My se při něm pokrýváme podivuhodnými věcmi, které se nazývají tráva a květiny.“

„To je pravda. Ty jsem viděl.“

„Já je pravděpodobně nevidím nikdy,“ postěžovala si duna a skončila rozhovor. Mrak chvíli přemýšlel a pak řekl: „Mohl bych na tebe napršet já...“

„Ale zemřeš...“

„Zato ty rozkveš,“ řekl mrak. Začal padat a přitom se měnil v duhový dešť.

Příští den byla malá duna celá rozkvetlá.

Jedna modlitba praví: „Pane, učíš mne svíčkou. Já sám sice shořím, ale daruji světlo ostatním.“

(Bruno Ferrero, Příběhy pro potěchu duše)

Farář čte kázání. Zezadu se k němu přimotá kostelník a šeptá mu: „Otče, na chóru hrají poker.“ A kněz mu šeptem odpoví: „Díky, ale nejdřív musím dokončit to kázání.“

POŘAD BOHOSLUŽEB od 24. 8. do 31. 8. 2014

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
21. neděle v mezidobí 24. 8.	Hustopeče	8:00	Za Marii Váhalovou a Františka, za Annu Škařupovou a Františka a za Emila Olbricha
	Špičky	9:30	Za † Petra Šnejdrlo a živou a † rod. Šnejdrlova a Šindlerovu
	Bělotín	11:00	Za živé a † farníky
	Hranické Loučky	15:00	Za živé a † farníky a občany Hranických Louček
Pondělí 25. 8. <i>sv. Benedikt a druho</i>	Heřmanice	17:30	Za živou a † rodinu Zelíkovou a Kleiberovou
Středa 27. 8. <i>sv. Monika, památka</i>	Černotín	17:30	Za P. Jiřího Reka při jeho životním jubileu
Čtvrtek 28. 8. <i>sv. Augustin, památka</i>	Bělotín	17:30	Za † Jana Škodu a syna Dalibora
Pátek 29. 8. <i>Umučení Jana Křtitele, památka</i>	Hustopeče	18:00	Za † Františka Jambora, rodiče, syna Pavla a živ. a † rod. Za Antonína Frydrycha a rodiče, za rodiče Hrachovcovy a živ. a † rod.
Sobota 30. 8. <i>sv. Fiakr</i>	Černotín	18:00	Za † Svatavu Nehybovou, manžela, sourozence a živ. rod.
22. neděle v mezidobí 31. 8.	Hustopeče	8:00	Za městys Hustopeče nad Bečvou a živé a † občany
	Špičky	9:30	Za † Jaroslava a Jaromíra Rušarovy, rodiče z obou stran a živou rodinu
	Bělotín	11:00	Za † rodiče Tylichovy, sestru Svatavu a za živ. a † rodinu

Ohlášky:

Velká bojová hra pro dospělé v podobě kostelního úklidu (předhodového) se uskuteční v Hustopečích v pondělí 25. srpna 2014 od 8 hod. ráno. Všechny, kdo mohou, zveme a předem děkujeme.

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614 a ☎ stabil: 581 626 040

 Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/